

ประกาศมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
เรื่อง หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่งวิชาการ
พ.ศ. ๒๕๖๗

ด้วยเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่งวิชาการ เพื่อกระตุ้นการสร้างผลงานทางวิชาการหรือนวัตกรรมทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ ข้อ ๒๕ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๑๕ แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการเงินและทรัพย์สิน พ.ศ. ๒๕๖๐ และโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ อธิการบดีจึงออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่งวิชาการ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่งวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายถึง พนักงานมหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“ตำแหน่งวิชาการ” หมายถึง ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

“ค่าตอบแทน” หมายถึง ค่าตอบแทนสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่งทางวิชาการ

“ผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author)” หมายถึง ผู้ที่มีชื่อในผลงานวิชาการเป็นชื่อแรก รับผิดชอบการทำผลงานวิชาการ และเขียนต้นฉบับ (manuscript) ขึ้นนั้น ด้วยตนเอง

“ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author)” หมายถึง บุคคลที่มีบทบาทและความรับผิดชอบในการเผยแพร่ผลงานวิจัย หรือผลงานทางวิชาการ ให้เกิดการถ่ายทอดเป็นเรื่องราวแสดงให้เห็นถึงคุณค่าทางวิชาการที่ประกอบด้วยการแสดงข้อมูล หลักฐาน ข้อคิดเห็น และประสบการณ์ รวมทั้งทำหน้าที่รับผิดชอบติดต่อบรรณาธิการ

“ผู้ดำเนินการหลัก (main author)” หมายถึง บุคคลผู้มีส่วนสำคัญและความรับผิดชอบสำคัญในการออกแบบงานวิชาการนั้น กำหนดโครงสร้างเนื้อหาสาระสำคัญของงาน และควบคุมการดำเนินการในกรณีผลงานสร้างสรรค์สุนทรียะ ศิลปะ ให้หมายความรวมถึงผู้ลงมือดำเนินการด้วยตนเองด้วย

“ผู้มีส่วนสำคัญทางปัญญา (essentially intellectual contributor)” หมายถึง บุคคลที่มีบทบาทมีส่วนสำคัญทางปัญญาด้วยความเชี่ยวชาญเฉพาะในสาขาวิชาของตนเอง และความรับผิดชอบสำคัญในการออกแบบการวิจัย (research design) หรือการออกแบบงานวิชาการนั้นๆ รวมทั้งวิเคราะห์ข้อมูล (data analysis) สรุปผลและให้ข้อเสนอแนะ

“งานสร้างสรรค์” หมายถึง ผลงานศิลปะ การประดิษฐ์และการแสดงออกเชิงสร้างสรรค์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบและเหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะ ผ่านแนวทางการทดลอง การสังเกต การตีความหรือการพัฒนาแนวคิด เพื่อก่อให้เกิดความรู้หรือแนวคิดใหม่ทั้งในเชิงสุนทรียภาพและการประยุกต์

“ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม” หมายถึง ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือท้องถิ่นที่เกิดขึ้นโดยใช้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาอย่างน้อยหนึ่งสาขาวิชา และปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรม โดยประจักษ์ต่อสาธารณะ ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นและสังคมนี้ต้องเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้าน เกี่ยวกับชุมชน วิถีชีวิต การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม อาชีพ เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง คุณภาพชีวิตหรือสุขภาพ หรือเป็นผลงานที่นำไปสู่การจดทะเบียนสิทธิบัตรหรือทรัพย์สินทางปัญญาในรูปแบบอื่นที่สามารถแสดงได้เป็นที่ประจักษ์ว่าสามารถใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาสังคมและก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงในความตระหนักและการรับรู้ในปัญหาและแนวทางแก้ไขของชุมชน ทั้งนี้ไม่นับรวมงานที่แสวงหากำไรและได้รับผลตอบแทนส่วนบุคคลในเชิงธุรกิจ

“ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม” หมายถึง ผลงานวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมที่มีห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ส่วนใหญ่อยู่ภายในประเทศ เป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาหรือการแก้ปัญหาของอุตสาหกรรม

“ผลงานสอน” ผลงานการสอนในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย อันประกอบด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ (แผนการสอน วิธีการสอน สื่อการสอน การวัดและการประเมินผล) หรือนวัตกรรมการสอน อันเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชาการ หรือวิชาชีพ ได้ใช้ปฏิบัติงานในประจำมาแล้วและเกิดผลลัพธ์ที่แสดงว่าผู้เรียนมีพัฒนาการและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดและก่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งในผู้เรียนและผู้สอน ได้รับการเผยแพร่ครบถ้วนสมบูรณ์ในสาขาวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง หรือมีการถ่ายทอดสู่การใช้งานจริงในภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

“ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ” หมายถึง ผลงานที่เกิดจากการศึกษาวิจัย หรือ วิเคราะห์ สังเคราะห์ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง สิ่งแวดล้อม หรือด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ หรือทางวิชาการด้านอื่น อันนำไปสู่ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะใหม่ หรือข้อเสนอแนะเชิงความคิดหรือเชิงประจักษ์เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะหรือการนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติ เพื่อให้ภาครัฐนำไปใช้กำหนดนโยบาย กฎหมาย แผน คำสั่ง หรือมาตรการอื่นใด ทั้งนี้ เพื่อแก้ปัญหาที่มีอยู่หรือพัฒนาให้เกิดผลดีต่อสาธารณะไม่ว่าระดับท้องถิ่น ระดับชาติ หรือนานาชาติ

“ผลงานนวัตกรรม” หมายถึง ผลงานที่มีลักษณะเป็นสิ่งใหม่ หรือสิ่งที่พัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งส่งผลให้เกิดการพัฒนามาตรฐาน ประสิทธิภาพ มูลค่า คุณภาพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์สร้างผลกระทบได้ในวงกว้างในเชิงพาณิชย์หรือในเชิงสาธารณะ และมีลักษณะเป็นผลงานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยี เช่น ผลิตภัณฑ์ (product) การบริการ (service) กรรมวิธีที่เกี่ยวกับการผลิต (process) หรือผลงานนวัตกรรมด้านสังคม เช่น การจัดโครงสร้างองค์กรระบบบริหารจัดการ การบริหารการเงิน ธุรกิจ การตลาด หรือในการอื่นใด

ข้อ ๔ ผลงานทางวิชาการสำหรับการพิจารณาจ่ายเงินค่าตอบแทนสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่งวิชาการ มี ๘ ประเภท ดังนี้

(๑) บทความงานวิจัย ซึ่งจะต้องเผยแพร่ในวารสารทางวิชาการที่มีรายชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑.๑) ฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ได้แก่ Quartile ๑ และ Quartile ๒ ของ Scopus

(๑.๒) ฐานข้อมูลระดับนานาชาติอื่น นอกเหนือจาก (๑.๑)

(๑.๓) ฐานข้อมูลระดับชาติ ซึ่งวารสารนั้น ต้องเป็นวารสารที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยวารสารวิชาการนั้นต้องมีการตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เป็นระยะเวลาอย่างน้อยสามปี และมีการตรวจสอบคุณภาพของบทความโดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (peer reviewer) ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจากหลากหลายสถาบันอย่างน้อยสามคน ทั้งนี้วารสารวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน

(๒) ตำรา หรือหนังสือ ซึ่งต้องได้รับการจัดพิมพ์เผยแพร่อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๒.๑) ได้รับการจัดพิมพ์เผยแพร่ และ/หรือจำหน่ายโดยสำนักพิมพ์ (publisher) ในประเทศและต่างประเทศ โดยมีคณะกรรมการประเมินตรวจสอบ (peer Reviewer) ก่อนตีพิมพ์ โดยตำราหรือหนังสือนั้น พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ยื่นคำขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้มีส่วนสำคัญทางปัญญา (essentially intellectual contributor) แล้วแต่กรณี

(๒.๒) ได้รับการจัดพิมพ์เผยแพร่ และ/หรือจำหน่าย โดยโรงพิมพ์ทั่วไปในประเทศ โดยมีคณะกรรมการประเมินตรวจสอบ (peer Reviewer) ก่อนตีพิมพ์ โดยตำราหรือหนังสือนั้น พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ยื่นคำขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้มีส่วนสำคัญทางปัญญา (essentially intellectual contributor) แล้วแต่กรณี

กรณีผลงานที่เป็นส่วนหนึ่งในหนังสือที่มีผู้เขียนหลายคน (book chapter) ที่ได้รับการจัดพิมพ์เผยแพร่ และ/หรือจำหน่ายโดยสำนักพิมพ์ (publisher) ในประเทศและต่างประเทศ หรือที่ได้รับการจัดพิมพ์เผยแพร่ และ/หรือจำหน่ายโดยโรงพิมพ์ทั่วไปในประเทศ ที่จะนำมาแทนหนังสือ ๑ เรื่อง ตาม (๒.๑) หรือ (๒.๒) แล้วแต่กรณีนั้น จะต้องมีจำนวนเนื้อหาล้างอย่างน้อย ๕ บท และมีจำนวนหน้ารวมกันแล้วไม่น้อยกว่าแปดสิบหน้า โดยเนื้อหาสาระของบทในหนังสือ ทั้ง ๕ บท จะต้องไม่ซ้ำซ้อนกัน โดยผลงานที่เป็นส่วนหนึ่งในหนังสือที่มีผู้เขียนหลายคน พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ยื่นคำขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้มีส่วนสำคัญทางปัญญา (essentially intellectual contributor) แล้วแต่กรณี

(๓) งานสร้างสรรค์ มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๓.๑) ประเภทของงานสร้างสรรค์ ได้แก่

(๑) สาขาทัศนศิลป์ ได้แก่ ผลงานด้านจิตรกรรม (painting) ประติมากรรม (sculpture) ภาพพิมพ์ (print making) ภาพถ่าย (photography) คอมพิวเตอร์กราฟิกอาร์ต (computer graphic art) และสื่อผสม (mixed media)

(๒) สาขาการออกแบบประยุกต์ศิลป์ เช่น การออกแบบผลิตภัณฑ์ (product design) การออกแบบตกแต่ง การออกแบบสื่อ (communication design) และอื่น ๆ

(๓) สาขาสถาปัตยกรรม เช่น สถาปัตยกรรม ภูมิสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมภายใน การออกแบบชุมชน การผังเมือง

(๔) สาขาดนตรี ได้แก่ ผลงานด้านการประพันธ์ การบรรเลง การขับร้องเพลงดนตรีและดุริยางคศิลป์

(๕) สาขาศิลปะการแสดง ได้แก่ นาฏศิลป์ การแสดง และภาพยนตร์

(๖) ผลงานสร้างสรรค์อื่น ๆ เช่น วรรณศิลป์ หรืองานสร้างสรรค์อื่น ๆ โดยคณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(๓.๒) ได้รับการเผยแพร่อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) เผยแพร่ในระดับนานาชาติ หมายถึง การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ในลักษณะสิ่งตีพิมพ์ การจัดนิทรรศการ (exhibition) การจัดประกวดและการจัดแสดง (performance) ซึ่งเป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศและแหล่งที่เผยแพร่ต้องได้รับการยอมรับในวงการศิลปะในระดับนานาชาติ และมีผู้ทรงคุณวุฒิ หรือคณะกรรมการบริหารจัดการหอศิลป์หรือมีคณะกรรมการรับผิดชอบดูแลการจัดนิทรรศการทางวิชาการ

(๒) เผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ หมายถึง การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ในลักษณะสิ่งตีพิมพ์ การจัดนิทรรศการ (exhibition) การจัดประกวดและการจัดแสดง (performance) ซึ่งจัดขึ้นภายใต้โครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยการจัดการแสดงเป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพ และมีผู้ทรงคุณวุฒิ หรือคณะกรรมการบริหารจัดการหอศิลป์หรือมีคณะกรรมการรับผิดชอบดูแลการจัดนิทรรศการทางวิชาการ

(๓) เผยแพร่ในระดับชาติ หมายถึง การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ในลักษณะสิ่งตีพิมพ์ การจัดนิทรรศการ (exhibition) การจัดประกวดและการจัดแสดง (performance) ต่อสาธารณะ ซึ่งจัดขึ้นในหอศิลป์ หรือสถานที่จัดแสดงศิลปะงานสร้างสรรค์โดยเฉพาะ โดยการจัดการแสดงเป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพ และมีผู้ทรงคุณวุฒิ หรือคณะกรรมการบริหารจัดการหอศิลป์หรือมีคณะกรรมการรับผิดชอบดูแลการจัดนิทรรศการทางวิชาการ

(๓.๓) หลักฐานที่แสดงถึงคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์ มีดังนี้

(๓.๓.๑) ผลงาน/ชิ้นงานที่แสดง ต้องมี peer reviewer

(๓.๓.๒) รายงาน (production paper) โดยมีคำอธิบายดังต่อไปนี้

(๑) ความเป็นมา หรือ แนวความคิดการสร้างสรรค์ วัตถุประสงค์

(๒) กระบวนการ เทคนิค และวัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์งาน

(๓) กรอบแนวคิด หลักการวิเคราะห์ หรือทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนางานสร้างสรรค์

(๔) การอธิบายความความหมายและคุณค่าผลงานสร้างสรรค์

(๓.๔) ในกรณีที่งานสร้างสรรค์เป็นผลงานหรือชิ้นงานเดียวกัน แต่มีการเผยแพร่ มากกว่า ๑ ครั้ง หรือเป็นผลงานที่มีหลักการ หลักวิชา และ/หรือความคิดเชิงทฤษฎีในการพัฒนางานสร้างสรรค์ ตามข้อ (๓.๓.๒) (๑)-(๔) ที่ไม่แตกต่างกัน แต่มีหลายผลงาน/ชิ้นงาน ให้นำว่าเป็นเพียงผลงานเดียว/ชิ้นงาน เดียวเท่านั้น

(๔) ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๔.๑) รูปแบบของผลงาน

(๔.๑.๑) จัดทำเป็นเอกสารและมีคำอธิบายหรือคำชี้แจงที่ชัดเจน รายละเอียดเนื้อหาของ เอกสารแสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบ อย่างน้อยประกอบด้วย

(๑) การมีส่วนร่วมและการยอมรับของท้องถิ่นและสังคมเป้าหมาย

(๒) สภาพการณ์ของท้องถิ่นและสังคมก่อนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

(๓) กระบวนการที่ทำให้ท้องถิ่นและสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น

(๔) ความรู้หรือความเชี่ยวชาญที่ใช้ในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

(๕) การคาดการณ์สิ่งที่จะตามมาหลังจากการเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นแล้ว

(๖) การประเมินผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากความรู้หรือความเชี่ยวชาญ จากสาขาของพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ยื่นคำขอ

(๗) แนวทางการติดตามและธำรงรักษาพัฒนาการที่เกิดขึ้นให้คงอยู่ต่อไป

(๔.๑.๒) การจัดทำเอกสารผลงานต้องสามารถแสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมและการยอมรับของกลุ่มเป้าหมายหรือท้องถิ่น นอกจากเอกสารแสดงผลงานดังกล่าวในข้อ ๔.๑.๑ แล้ว อาจแสดง หลักฐานเพิ่มเติมอื่น ๆ เกี่ยวกับผลงาน เช่น รูปภาพ หรือการบันทึกเป็นวิดิทัศน์ ภาพยนตร์ แอปเสียง

(๔.๒) การเผยแพร่ การเผยแพร่ผลงานวิชาการรับใช้ท้องถิ่นและสังคมทำได้โดยการจัดเวที นำเสนอผลงานในพื้นที่หรือการเปิดให้เยี่ยมชมพื้นที่ และจะต้องมีการเผยแพร่สู่สาธารณะอย่างกว้างขวางใน ลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สอดคล้องกับผลงาน โดยการเผยแพร่นั้นจะต้องมีการบันทึกเอกสารหรือเป็นลายลักษณ์อักษรที่สามารถใช้อ้างอิงได้ หรือศึกษาค้นคว้าต่อไปได้ ทั้งนี้ ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน

(๔.๓) ระดับของผลงาน ดังนี้

(๑) ระดับ B ลักษณะของผลงานต้องแสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญในสาขา ของพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ยื่นคำขอรับค่าตอบแทน มีการแสดงกระบวนการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศ ที่ชัดเจน มีการระบุปัญหาหรือความต้องการที่มาจากการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมาย มีการแสดงการวิเคราะห์ หรือสังเคราะห์ความรู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น หรือทำความเข้าใจสถานการณ์จนเกิดการเปลี่ยนแปลง ที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือก่อให้เกิดการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น หรือสังคมนั้น

(๒) ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และคุณภาพของผลงานต้องสามารถ นำไปเป็นแบบอย่างให้กับท้องถิ่นหรือสังคมอื่นได้หรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายหรือถูกนำไปใช้ เป็นนโยบายในระดับจังหวัด หรือประเทศอย่างเป็นรูปธรรม

(๓) ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และผลงานต้องส่งผลกระทบต่อสังคม หรือแวดวงวิชาการอย่างกว้างขวางเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติหรือได้รับรางวัลจากองค์กรที่ได้รับ การยอมรับในระดับนานาชาติ

(๕) ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม มีลักษณะ ดังนี้

(๕.๑) รูปแบบของผลงาน ต้องจัดทำเป็นเอกสาร โดยมีคำอธิบายอย่างชัดเจนประกอบผลงานนั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรม มีความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น และเกิดความก้าวหน้าทางวิชาการในประเด็นต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลของสถานการณ์ปัญหาก่อนการดำเนินการ

(๒) หลักฐานการมีส่วนร่วมและการยอมรับของผู้ใช้

(๓) คำอธิบายกระบวนการแก้ปัญหาทางอุตสาหกรรม (solution method)

(๔) คำอธิบายถึงความรู้ความเชี่ยวชาญที่ใช้ และการนำเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องมาใช้

(๕) คำอธิบายถึงความรู้หรือองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นภายหลังเสร็จสิ้นการวิจัย

(๖) คำอธิบายถึงผลลัพธ์หรือผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อผู้ใช้ หรือต่อบางส่วนของห่วงโซ่คุณค่า (value chain) ของอุตสาหกรรมนั้น หรือต่อทั้งวงการอุตสาหกรรมนั้น

(๗) คำอธิบายถึงวิธี และคุณภาพ/ประสิทธิภาพ ในการนำกลับมาใช้ในการเรียนการสอน เช่น การเขียนตำรา หรือการปรับปรุงเนื้อหาในรายวิชาที่สอน หรือใช้เป็นหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือปัญหาพิเศษของนักศึกษา

(๕.๒) การเผยแพร่ เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพ โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้

(๑) บทความวิจัยในวารสารวิชาการ หนังสือรวมบทความวิชาการ หรือการประชุมวิชาการที่มีหนังสือประมวลบทความในการประชุมทางวิชาการ (proceedings) ทั้งนี้บทความดังกล่าวจะต้องมีผู้แต่งร่วมเป็นบุคลากรจากอุตสาหกรรม หรือหากไม่มี จะต้องมียืนยันการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยดังกล่าวโดยอุตสาหกรรม เช่น สัญญาร่วมทุนวิจัย หรือหลักฐานเชิงประจักษ์ในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

(๒) รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่มีเนื้อหาหรือมีเอกสารประกอบที่มีเนื้อหาตามรูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม และมีการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน

(๓) เอกสารแสดงทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดจากผลงานดังกล่าว เช่น สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ข้อตกลงอนุญาตให้ใช้สิทธิ (licensing agreement) โดยมีเอกสารประกอบที่มีเนื้อหาตามรูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม

(๔) รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้เปิดเผย โดยมีเนื้อหาหรือมีเอกสารประกอบที่มีเนื้อหาตามรูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรมและต้องมีหลักฐานแสดงผลที่ไม่สามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้ แต่มีหลักฐานรับรองว่าได้นำไปใช้ประโยชน์แล้ว

(๕) รายงานการประเมินจากหน่วยงานภายนอกที่แสดงถึงผลกระทบที่เกิดจากการวิจัยหรือกิจกรรมทางวิชาการที่เชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรม โดยผู้เสนอต้องจัดทำเอกสารประกอบที่มีเนื้อหาตามรูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม

(๕.๓) ระดับของผลงาน

(๑) ระดับ B มีการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศที่ชัดเจน มีการระบุปัญหาหรือความต้องการโดยมีส่วนร่วมของอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย มีการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ความรู้ที่สามารถแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้น หรือทำความเข้าใจสถานการณ์ จนมีแนวโน้มทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่าง เป็นที่ประจักษ์ หรือมีแนวโน้มก่อให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมนั้น

(๒) ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้องสามารถนำไปใช้เป็นตัวอย่งในการ แก้ปัญหาหรือทำความเข้าใจสถานการณ์ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือก่อให้เกิดการพัฒนาให้กับอุตสาหกรรมอื่นได้ หรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายในวงกว้าง ในระดับจังหวัดหรือประเทศอย่างเป็นรูปธรรม

(๓) ระดับ A+ และต้องก่อให้เกิดผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมหรือแวดวงวิชาการ อย่างกว้างขวางอย่างมีนัยสำคัญ เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หรือได้รับรางวัลจากองค์กร ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ

(๖) ผลงานการสอน มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๖.๑) รูปแบบของผลงานต้องจัดทำเป็นเอกสารและมีคำอธิบายหรือคำชี้แจงรายละเอียด ที่ชัดเจน รายละเอียดเนื้อหาของเอกสารที่นำเสนอ นั้น อย่างน้อยต้องประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

(๑) สภาพปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน หรือปัญหาด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน

(๒) ปรัชญา แนวคิด ทฤษฎี หลักการและเหตุผล ที่ผู้สอนใช้ออกแบบการเรียนการสอน ที่เป็นนวัตกรรม หรือปรับปรุงจากของเดิมอย่างเห็นได้ชัดเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว เช่น รูปแบบการสอนหรือการ สอนแนวใหม่ เทคนิค สื่อการสอน เทคโนโลยีดิจิทัล งานประดิษฐ์คิดค้นที่พัฒนาขึ้น เป็นต้น

(๓) หลักสูตรและรายละเอียดรายวิชา แผนการสอน สื่อการเรียนรู้และวิธีการจัดการ เรียนรู้หรือสื่อการเรียนรู้

(๔) กระบวนการในการนำไปใช้กับผู้เรียนในสถานการณ์จริง กระบวนการพัฒนา ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของพื้นที่เป้าหมาย

(๕) ผลลัพธ์ที่แสดงว่าผู้เรียนมีพัฒนาการและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ดีขึ้นอย่างเห็น ได้ชัด และก่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งในผู้เรียนและผู้สอนโดยแสดงผลลัพธ์ของผู้เรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม

(๖) เอกสารหลักฐานผลการประเมินการสอนทุกกระบวนการวิชาย้อนหลัง ๒ ปี มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับดีมาก

(๗) เอกสารหลักฐานผลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มาจากหลากหลาย สถาบัน

(๖.๒) การเผยแพร่ เอกสารสรุปผลการจัดการเรียนรู้ในการปฏิบัติงานด้านการสอนที่ผ่าน การใช้งานจริงมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปีการศึกษาหรือ ๔ ภาคการศึกษาหรือใช้งานจริงมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ กระบวนวิชาโดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจากหลากหลาย สถาบันในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer)

(๖.๓) ระดับของผลงาน

(๑) ระดับ B แนวคิดการออกแบบการเรียนรู้ นวัตกรรม เป็นงานที่ริเริ่มสร้างสรรค์ที่ปรับจากแนวคิดเดิม หรือแนวคิดใหม่ และมีหลักฐานชัดเจนว่าผลงานที่พัฒนาขึ้นไปสู่ผลลัพธ์การจัดการเรียนรู้หรือสมรรถนะผู้เรียนเชิงประจักษ์ หรือคุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์ และต้องมีหลักฐานชัดเจนว่า ผลการศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับการพัฒนาผู้เรียนกลุ่มอื่นได้ การขยายผลงานต้นแบบภายในมหาวิทยาลัย

(๒) ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้องมีหลักฐานชัดเจนว่าผลการศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องภายนอกมหาวิทยาลัย โดยนิติบุคคล

๓) ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และ ต้องมีหลักฐานชัดเจนว่า ผลการศึกษาผ่านการรับรองมาตรฐานระดับชาติ หรือ นานาชาติ

(๗) ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๗.๑) รูปแบบของผลงาน ต้องจัดทำเป็นเอกสาร โดยมีคำอธิบายทางวิชาการ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ สังเคราะห์สภาพปัญหาทางเศรษฐกิจสังคม การเมืองการปกครอง สิ่งแวดล้อมหรือด้านอื่น ที่ต้องการแก้ไขโดยมีเหตุผลหลักฐานและข้อมูลสนับสนุนแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามหลักวิชาการ ทั้งนี้โดยมีนโยบายร่างกฎหมาย ร่างกฎ แผน คำสั่ง หรือมาตรการอื่นใด เป็นผลผลิต (output) รวมทั้งมีการคาดการณ์ผลลัพธ์ (outcome) และผลกระทบ (impact) ต่อสังคมในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติด้วย

(๗.๒) การเผยแพร่เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพ โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้

(๑) ได้มีการนำเสนอนโยบาย กฎหมาย แผน คำสั่ง หรือมาตรการอื่นใดพร้อมคำอธิบายต่อผู้มีส่วนได้เสีย และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในนโยบายสาธารณะนั้น ๆ ทั้งได้มีการนำไปสู่การพิจารณาหรือดำเนินการโดยผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง

(๒) ได้มีการเผยแพร่ในนโยบายสาธารณะนั้นไปยังผู้เกี่ยวข้อง

(๗.๓) ระดับของผลงาน

(๑) ระดับ B เป็นผลงานที่แสดงการวิเคราะห์สังเคราะห์ที่มีหลักฐานข้อมูลหรือเหตุผลสนับสนุน ซึ่งแสดงความก้าวหน้าทางวิชาการ

(๒) ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้องเป็นข้อเสนอใหม่ที่ครอบคลุมการแก้ปัญหา หรือพัฒนาที่กว้างขวางกว่าข้อเสนอเดิม โดยต้องมีร่างกฎหมายร่างนโยบาย ร่างแผน ฯลฯ ที่มีคุณภาพระดับดีมาก และมีการอ้างอิงโดยผู้เกี่ยวข้อง

๓) ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องได้รับการอ้างอิงอภิปรายอย่างกว้างขวางในสังคม หรือได้รับการนำไปใช้โดยผู้รับผิดชอบในนโยบายสาธารณะนั้น และเกิดประโยชน์

(๘) ผลงานนวัตกรรม มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๘.๑) รูปแบบของผลงาน

(๘.๑.๑) เอกสารพร้อมหลักฐานข้อมูลคุณสมบัติประจำตำแหน่ง ที่แสดงถึงบทบาทหน้าที่ของผู้ขอรับค่าตอบแทนในด้านต่าง ๆ การสร้างทีมงานหรือเครือข่าย การผลักดันการนำผลงานไปใช้ประโยชน์และการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้ใช้ประโยชน์ อาทิ ข้อมูลการพัฒนาบุคลากร (I&E career preparation) ข้อมูลการพัฒนาเครือข่ายหรือเชื่อมโยงภาคส่วนอื่น (I&E engagement)

(๘.๑.๒) เอกสารพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับผลงานนวัตกรรมที่สรุปข้อมูลที่แสดงให้เห็นการพัฒนาผลงาน สอดคล้องกับรูปแบบผลงานนวัตกรรม โดยสามารถจำแนกตามผลงานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยี หรือผลงานนวัตกรรมด้านสังคม ซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วยประเด็นดังนี้

(๑) ข้อมูลของสถานการณ์ปัญหาก่อนการดำเนินการ

(๒) คำอธิบายแนวทางและกระบวนการแก้ปัญหา หรือการทำให้เกิดคุณค่าในมิติใหม่ โดยระบุแนวทางใหม่ หรือวิธีการใหม่ หรือวิธีทำให้เกิดประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลดีกว่าเดิม หรือวิธีที่ทำให้เกิดจากการพัฒนาที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย หรือวิธีที่ทำให้เกิดการพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์หรือความรู้ใหม่ในประเทศจากกระบวนการวิศวกรรมย้อนรอย รวมถึงการมีส่วนร่วมของการกำหนดปัญหาและแก้ปัญหา หรือการสร้างคุณค่าในมิติใหม่

(๓) คำอธิบายถึงความรู้ความเชี่ยวชาญที่ใช้ในการแก้ปัญหาหรือการสร้างคุณค่า

(๔) คำอธิบายถึงความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นภายหลังเสร็จสิ้นการดำเนินการ

(๕) คำอธิบายถึงการดำเนินการหรือการนำผลงานไปใช้ประโยชน์

(๖) คำอธิบายถึงผลลัพธ์หรือผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อผู้ใช้

(๘.๑.๓) เอกสารพร้อมหลักฐานประกอบการพิจารณาอื่น ๆ (ถ้ามี) ผู้เสนอผลงานสามารถใช้เอกสารหลักฐานอื่น ๆ เพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาซึ่งสามารถแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่ใช้ในการพัฒนาบทบาทของผู้มีส่วนร่วมหรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลงานนวัตกรรม อาทิ

(๑) ข้อมูลทรัพย์สินทางปัญญา (intellectual property)

(๒) ข้อมูลในการนำผลงานไปต่อยอด/ สร้างมูลค่าเพิ่ม (entity creation)

(๓) ข้อมูลการได้รับทุนจากภายนอก (sponsored research)

(๔) ข้อมูลการนำไปใช้ประโยชน์ (use & licensing) อาทิ หลักฐานการประเมินผลลัพธ์หรือผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือสังคมที่สอดคล้องกับเป้าหมายของประเทศ หรือรายงานผลการประเมินผลกระทบจากผู้ประเมินอิสระ

(๘.๒) การเผยแพร่ เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นบุคคลภายนอกที่มาจากหลากหลายสถาบัน (peer reviewer) ที่ได้รับการยอมรับ ดังนี้

(๘.๒.๑) รายงานการพัฒนาผลงานนวัตกรรมและการนำไปใช้ประโยชน์ อาทิ

๑) รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์หรือรายงานเชิงเทคนิค (technical report) ที่ได้รับการสนับสนุนจากภาคอุตสาหกรรม (industry sponsored activities) รวมถึงสัญญาหรือข้อตกลงการทำงานร่วมกัน แสดงถึงการนำผลงานนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ ข้อมูลผลิตภัณฑ์ใหม่ (novel data/products) ข้อมูลวิธีการหรือกระบวนการใหม่ (novel process/procedure) การออกแบบสิ่งประดิษฐ์ ซึ่งต้องได้รับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน

๒) รายงานการประเมินผลกระทบจากผู้ประเมินอิสระที่แสดงถึงผลลัพธ์ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากผลงานนวัตกรรม

๓) ในกรณีที่ผลงานนวัตกรรมไม่สามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้ต้องมีหลักฐานแสดงเหตุผล รวมถึงต้องมีหลักฐานยืนยันถึงการนำผลงานนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์

(๘.๒.๒) เอกสารแสดงทรัพย์สินทางปัญญาของผลงานนวัตกรรม อาทิ สิทธิบัตร สิทธิบัตรการประดิษฐ์ อนุสิทธิบัตร เอกสารแสดงการได้รับการขึ้นทะเบียนนวัตกรรมไทย

(๘.๒.๓) การเผยแพร่ผลงานนวัตกรรมผ่านเวทีระดับชาติ หรือระดับนานาชาติที่เปิดโอกาสให้มีการนำเสนอผลงานนวัตกรรมสู่สาธารณะ

(๘.๒.๔) การแพร่หลาย (diffusion) ของเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่ฝังตัว (embedded) ในผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการผลิตหรือการบริการ

(๘.๓) ระดับของผลงาน

(๑) ระดับ B เป็นผลงานนวัตกรรมที่มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับบริบทขององค์กรหรือพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง โดยมีการดำเนินงานแบบครบกระบวนการครอบคลุมตั้งแต่การศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ปัญหา พัฒนาและทดสอบผลงานต้นแบบในสถานการณ์จริง หรือการพัฒนาหรือมาตรฐานหรือคุณภาพที่สูงขึ้นหรือแสดงให้เห็นถึงขั้นเทคโนโลยี (Technology Readiness Level : TRL) ในระดับ ๓ ขึ้นไป ที่ผ่านขั้นการพิสูจน์แนวคิด (proof-of-concept) และส่วนประกอบหรือชิ้นส่วนต่าง ๆ ผ่านการทดสอบตามมาตรฐานสากล และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง นำไปสู่การแก้ปัญหาจากความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น และส่งผลกระทบทางบวกต่อผู้ใช้งานหรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้นโดยมีหลักฐานการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงสังคมและเศรษฐกิจ

(๒) ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และเป็นการปรับปรุงผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการที่มีความแตกต่างจากเดิมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพดีขึ้น หรือการพัฒนาหรือมาตรฐาน หรือคุณภาพที่สูงขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึงขั้นเทคโนโลยี (Technology Readiness Level : TRL) ในระดับ ๕ ขึ้นไปที่ส่วนประกอบต่าง ๆ ของทั้งระบบผ่านการทดสอบว่าทำงานได้จริง เป็นต้นแบบระบบสมบูรณ์ (full function prototype) สามารถสัทธิการทำงานในสภาพแวดล้อมจริงตามมาตรฐานสากลและแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง นำไปสู่การต่อยอดหรือสร้างมูลค่าเพิ่มของผลงานด้วยการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ (commercialization) หรือใช้ประโยชน์สู่สาธารณะและเห็นผลการเปลี่ยนแปลงเป็นที่ประจักษ์หรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้นโดยมีหลักฐานการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงสังคมและเศรษฐกิจ

(๓) ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และ เป็นผลงานนวัตกรรมที่มีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงหรือมีการบูรณาการศาสตร์ที่นำไปสู่การได้เทคโนโลยีใหม่หรือกระบวนการใหม่ หรือเป็นการเพิ่มคุณภาพและคุณสมบัติใหม่ ๆ (key features) ของผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการที่ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญหรือเกิดการขยายผลที่นำไปสู่การจัดตั้งธุรกิจใหม่ (entity creation) อาทิ จัดตั้งบริษัทวิสาหกิจเริ่มต้น (startup/spin-off) หรือการพัฒนาหรือมาตรฐาน หรือคุณภาพที่สูงขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึงขั้นเทคโนโลยี (Technology Readiness Level : TRL) ในระดับ ๘ ขึ้นไปเป็นเทคโนโลยีที่ผ่านการทดสอบครบถ้วนสมบูรณ์พร้อมนำไปใช้งานจริงในภาคการผลิตและบริการ (fully qualified) หรือประสบผลสำเร็จในการใช้งานจริง (proven) ตามมาตรฐานสากลและแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ เกิดผลสำเร็จเป็นรูปธรรมและได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ และถูกนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ (commercialization) หรือใช้ประโยชน์สู่สาธารณะในวงกว้างหรือก่อให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงแบบก้าวกระโดดสู่ระดับประเทศหรือก่อให้เกิดสิ่งใหม่ในอุตสาหกรรมที่นำไปสู่การผลิตหรือบริการมูลค่าสูงหรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้นโดยมีหลักฐานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อเชิงสังคมและเศรษฐกิจ

ข้อ ๕ การกำหนดคะแนนการเผยแพร่หรือระดับผลงานทางวิชาการสำหรับการพิจารณาจ่ายเงินค่าตอบแทนในผลงานทางวิชาการแต่ละประเภท ให้ใช้ค่าคะแนนดังนี้

(๑) ประเภทบทความงานวิจัย ตามข้อ ๔ (๑) มีค่าคะแนน ดังนี้

ลำดับ	ระดับผลงาน	คะแนน
๑	ระดับนานาชาติ Quartile ๑ และ Quartile ๒ ของ Scopus	๑.๒๕
๒	ระดับนานาชาติอื่นนอกเหนือจาก Quartile ๑ และ Quartile ๒ ของ Scopus	๑.๐๐
๓	ระดับชาติ	๐.๗๕

(๒) ประเภทตำราหรือหนังสือ ตามข้อ ๔ (๒) มีค่าคะแนน ดังนี้

ลำดับ	ระดับผลงาน	คะแนน
๑	จัดพิมพ์เผยแพร่ และ/หรือจำหน่ายโดยสำนักพิมพ์ (Publisher) ในประเทศและต่างประเทศ โดยมีคณะกรรมการประเมินตรวจสอบ (Peer Review) ก่อนตีพิมพ์	๑.๒๕
๒	จัดพิมพ์เผยแพร่ และ/หรือจำหน่าย โดยโรงพิมพ์ทั่วไปในประเทศ โดยมีคณะกรรมการประเมินตรวจสอบ (Peer Review) ก่อนตีพิมพ์	๑.๐๐

(๓) ประเภทงานสร้างสรรค์ ตามข้อ ๔ (๓) มีค่าคะแนน ดังนี้

ลำดับ	ระดับผลงาน	คะแนน
๑	เผยแพร่ในระดับนานาชาติ	๑.๒๕
๒	เผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	๑.๐๐
๓	เผยแพร่ในระดับชาติ	๐.๗๕

(๔) ประเภทงานรับใช้ท้องถิ่นหรือสังคม ตามข้อ ๔ (๔) มีค่าคะแนน ดังนี้

ลำดับ	ระดับผลงาน	คะแนน
๑	ระดับ A+	๑.๒๕
๒	ระดับ A	๑.๐๐
๓	ระดับ B	๐.๗๕

(๕) ประเภทผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม ตามข้อ ๔ (๕) มีค่าคะแนน ดังนี้

ลำดับ	ระดับผลงาน	คะแนน
๑	ระดับ A+	๑.๒๕
๒	ระดับ A	๑.๐๐
๓	ระดับ B	๐.๗๕

(๖) ประเภทผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้ ตามข้อ ๔ (๖) มีค่าคะแนน ดังนี้

ลำดับ	ระดับผลงาน	คะแนน
๑	ระดับ A+	๑.๒๕
๒	ระดับ A	๑.๐๐
๓	ระดับ B	๐.๗๕

(๗) ประเภทผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ ตามข้อ ๔ (๗) มีค่าคะแนน ดังนี้

ลำดับ	ระดับผลงาน	คะแนน
๑	ระดับ A+	๑.๒๕
๒	ระดับ A	๑.๐๐
๓	ระดับ B	๐.๗๕

(๘) ประเภทงานนวัตกรรม ตามข้อ ๔ (๘) มีค่าคะแนน ดังนี้

ลำดับ	ระดับผลงาน	คะแนน
๑	ระดับ A+	๑.๒๕
๒	ระดับ A	๑.๐๐
๓	ระดับ B	๐.๗๕

ข้อ ๖ การมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการที่เสนอเพื่อขอรับค่าตอบแทนนั้น ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) งานวิจัยตามข้อ ๔ (๑) จะต้องเป็นงานที่ผู้ขอรับค่าตอบแทนเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) หรือผู้มีส่วนสำคัญทางปัญญา (essentially intellectual contributor) โดยไม่นำร้อยละของการมีส่วนร่วมในผลงานมาพิจารณา

(๒) ตำราหรือหนังสือตามข้อ ๔ (๒) ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคมตามข้อ ๔ (๔) ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรมตามข้อ ๔ (๕) ผลงานการสอนตามข้อ ๔ (๖) ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาระบบราชการตามข้อ ๔ (๗) ผลงานนวัตกรรมตามข้อ ๔ (๘) จะต้องเป็นงานที่ผู้ขอรับค่าตอบแทนเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้มีส่วนสำคัญทางปัญญา (essentially intellectual contributor) โดยไม่นำร้อยละของการมีส่วนร่วมในผลงานมาพิจารณา

(๓) ผลงานสร้างสรรค์ตามข้อ ๔ (๓) ผู้ขอรับค่าตอบแทนต้องเป็นผู้ดำเนินการหลัก (main author) หรือผู้ดำเนินการร่วม (co-author)

การมีส่วนร่วมในผลงานวิชาการตามวรรคหนึ่งให้ใช้ค่าถ่วงน้ำหนักดังนี้

ลำดับ	การมีส่วนร่วมในผลงาน	ค่าถ่วงน้ำหนัก
๑	ผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) หรือผู้ดำเนินการหลัก (main author)	๑.๐๐
๒	ผู้มีส่วนสำคัญทางปัญญา (essentially intellectual contributor) หรือผู้ดำเนินการร่วม (co-author)	๐.๕๐

ข้อ ๗ การคำนวณคะแนน และระดับผลการประเมิน เพื่อรับค่าตอบแทนในอัตราตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) คะแนนของผลงานทางวิชาการ ให้คำนวณจากคะแนนการเผยแพร่หรือระดับผลงานทางวิชาการแต่ละประเภทแล้วแต่กรณี ตามข้อ ๕ คูณด้วยค่าถ่วงน้ำหนักการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการตามข้อ ๖ วรรคสอง

(๒) คะแนนการประเมิน ให้คำนวณจากผลรวมของคะแนนของผลงานทางวิชาการทั้งหมด

ข้อ ๘ ให้จ่ายค่าตอบแทนสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่งวิชาการ ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

ระดับ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์		รองศาสตราจารย์		ศาสตราจารย์	
	ช่วงคะแนน	ค่าตอบแทน (บาท/เดือน)	ช่วงคะแนน	ค่าตอบแทน (บาท/เดือน)	ช่วงคะแนน	ค่าตอบแทน (บาท/เดือน)
๑	๐.๕๐ - ๐.๗๔	ไม่เกิน ๓,๐๐๐	๐.๗๕ - ๑.๒๔	ไม่เกิน ๖,๐๐๐	๑.๒๕ - ๑.๔๙	ไม่เกิน ๙,๐๐๐
๒	๐.๗๕ ขึ้นไป	ไม่เกิน ๕,๖๐๐	๑.๒๕ ขึ้นไป	ไม่เกิน ๙,๙๐๐	๑.๕๐ ขึ้นไป	ไม่เกิน ๑๓,๐๐๐

ข้อ ๙ พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่งทางวิชาการที่ประสงค์จะขอรับค่าตอบแทนตามประกาศนี้ ให้ยื่นคำขอตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ เมื่อผลงานทางวิชาการได้รับความเห็นชอบแล้ว ให้คณะหรือวิทยาลัยต้นสังกัดจ่ายค่าตอบแทนเป็นรายเดือนจากเงินรายได้ของคณะหรือวิทยาลัยนั้นในอัตราตามข้อ ๘ ในปีงบประมาณถัดไปจนถึงสิ้นปีงบประมาณนั้น สำหรับการจ่ายค่าตอบแทนในปีงบประมาณถัดจากนั้นให้พนักงานมหาวิทยาลัยยื่นคำขอตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ผลงานทางวิชาการที่ใช้ยื่นเพื่อขอรับค่าตอบแทนสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่งวิชาการต้องเป็นผลงานที่มีความทันสมัย และเป็นผลงานที่มีคุณสมบัติครบถ้วนและได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๔ มาแล้วไม่เกินสองปีงบประมาณ นับรวมปีงบประมาณที่ยื่นคำขอ

ข้อ ๑๐ พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่งทางวิชาการ ถ้าประสงค์รับค่าตอบแทนให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีผลงานทางวิชาการตามข้อ ๔ (๑) (๒) (๓) ให้พนักงานมหาวิทยาลัยยื่นผลงานทางวิชาการที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๔ (๑) (๒) (๓) ข้อ ๖ และข้อ ๙ ต่องานบุคคลของคณะหรือวิทยาลัยต้นสังกัดตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดภายในระยะเวลาที่คณะหรือวิทยาลัยต้นสังกัดกำหนด ทั้งนี้จะต้องไม่เกินเดือนกันยายนของแต่ละปีงบประมาณ

(๑.๑) ในกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยยื่นผลงานทางวิชาการเกินกำหนดระยะเวลาตาม (๑) ให้ถือว่าพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นหมดสิทธิ์ในการขอรับค่าตอบแทน

(๑.๒) ให้คณะหรือวิทยาลัย โดยคณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัยพิจารณาตรวจสอบและให้ความเห็นชอบผลงานทางวิชาการของพนักงานมหาวิทยาลัยที่ยื่นตามข้อนี้ เมื่อได้ผลการพิจารณาแล้ว ให้แจ้งพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ยื่นคำขอทราบภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัยมีมติ

(๑.๓) พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาตาม (๑.๒) มีสิทธิยื่นขอทบทวนต่อหน่วยงานต้นสังกัดภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับทราบผลการพิจารณานั้น และให้คณะกรรมการประจำหน่วยงานต้นสังกัดพิจารณาคำขอทบทวนและแจ้งผลการทบทวนให้ผู้ขอรับการทบทวนทราบภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัยมีมติในการพิจารณาคำขอทบทวนนั้น

(๑.๔) ในกรณีที่ผลการพิจารณาตาม (๑.๓) ไม่เป็นที่ยุติภายในคณะหรือวิทยาลัย พนักงานมหาวิทยาลัยมีสิทธิอุทธรณ์ผลการทบทวนของคณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัยต่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคล ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่พนักงานมหาวิทยาลัยได้รับทราบผลการทบทวนจากคณะหรือวิทยาลัยต้นสังกัด คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารงานบุคคล ให้ถือเป็นที่สุด

(๒) กรณีเป็นผลงานตามข้อ ๔ (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) ให้พนักงานมหาวิทยาลัยยื่นผลงานทางวิชาการที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๔ (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) ข้อ ๖ และข้อ ๙ ต่องานบุคคลของคณะหรือวิทยาลัยต้นสังกัดตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดภายในระยะเวลาที่คณะหรือวิทยาลัยต้นสังกัดกำหนด ทั้งนี้จะต้องไม่เกินเดือนกันยายนของแต่ละปีงบประมาณ

(๒.๑) ในกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยยื่นผลงานทางวิชาการเกินกำหนดระยะเวลา (๒) ให้ถือว่าพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นหมดสิทธิ์ในการขอรับค่าตอบแทน

(๒.๒) ให้คณะหรือวิทยาลัย โดยคณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัยตรวจสอบคุณสมบัติ และให้ความเห็นชอบผลงานทางวิชาการของพนักงานมหาวิทยาลัยที่ยื่นตามข้อนี้ และเสนอต่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคลพิจารณา ในการนี้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลอาจแต่งตั้งหรือมอบหมายคณะบุคคลหรือผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นบุคคลภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัยตามจำนวนที่เห็นสมควรเพื่อพิจารณาให้ความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลด้วยก็ได้ ในกรณีดังกล่าวให้ดำเนินการเป็นความลับ เพื่อมิให้ผู้ขอรับค่าตอบแทนหรือผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องล่วงรู้รายชื่อคณะบุคคลหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณานั้น ในกรณีมีการแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอก มหาวิทยาลัยอาจจ่ายค่าตอบแทนได้ตามจำนวนที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ ของประกาศมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เรื่อง อัตราค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๔ หรือที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒.๓) เมื่อได้ผลการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลตาม (๒.๒) แล้ว ให้มหาวิทยาลัยแจ้งผลการพิจารณานั้นให้พนักงานมหาวิทยาลัยและคณะหรือวิทยาลัยต้นสังกัดทราบภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมีมติ ทั้งนี้มติของคณะกรรมการดังกล่าวให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๑ การจ่ายค่าตอบแทนพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่งทางวิชาการตามประกาศนี้ เมื่อผลงานทางวิชาการได้รับความเห็นชอบตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีออกคำสั่งให้พนักงานมหาวิทยาลัยได้รับค่าตอบแทนตามประกาศนี้

เมื่อคณบดีได้รับแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณบดีอนุมัติการจ่ายจากเงินรายได้ของคณะหรือวิทยาลัย

การจ่ายเงินตามวรรคสองให้คำนึงถึงสถานะทางการเงินการคลังของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๒ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับเงินค่าตอบแทนประจำตำแหน่งทางวิชาการตามประกาศนี้ เมื่อได้รับอนุมัติให้ลาศึกษา ฝึกอบรม ดูงานหรือการปฏิบัติการวิจัยในประเทศหรือต่างประเทศ ให้มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามประกาศนี้ แต่ไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันลาศึกษา ฝึกอบรม ดูงานหรือการปฏิบัติการวิจัย

ข้อ ๑๓ พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้บริหาร เงินค่าตอบแทนอื่นนอกเหนือจากเงินเดือนตำแหน่งผู้บริหาร เงินประจำตำแหน่งทางวิชาการ หรือเงินค่าตอบแทนทางวิชาการตามประกาศนี้ให้ได้รับเงินดังกล่าวรวมแล้วไม่เกิน ๓ ทาง โดยให้เบิกจ่ายจากอัตรากว่าเป็นอย่างอื่นอันดับแรก

ข้อ ๑๔ ในวาระเริ่มแรกให้เริ่มจ่ายค่าตอบแทนตามประกาศนี้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่งทางวิชาการยื่นคำขอตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๑๐ ภายในเวลาที่คณะหรือวิทยาลัยต้นสังกัดกำหนด แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗

ผลงานทางวิชาการที่นำมายื่นคำขอตามวรรคหนึ่งต้องเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๔ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ หรือปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

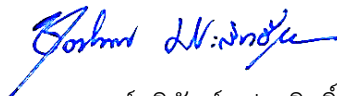
ในกรณีที่ผลงานทางวิชาการผ่านเกณฑ์การพิจารณา ให้จ่ายค่าตอบแทนตามอัตราในข้อ ๘ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ จนถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ สำหรับในปีงบประมาณถัดไปให้พนักงานมหาวิทยาลัยยื่นคำขอตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๑๕ การใดมิได้กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้นำพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประกาศและเอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้ง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือหลักเกณฑ์และวิธีการต่าง ๆ ในการจ่ายค่าตอบแทนอื่นนอกเหนือจากเงินเดือนเกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามาใช้บังคับกับพนักงานมหาวิทยาลัยตามประกาศนี้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ ให้อธิการบดี รักษาการตามประกาศนี้ และมีอำนาจออกคำสั่งหรือแนวปฏิบัติ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามประกาศนี้

หากมีปัญหาในการปฏิบัติหรือต้องตีความตามประกาศนี้ ให้อธิการบดีเสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคลเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(รองศาสตราจารย์ชุตินันท์ ประสิทธิ์ภูริปรีชา)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี